

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر سبک زندگی ساکنین ایران پیش از اسلام بر کالبد و معنای چهارطاقی

محل انتشار:

دومین کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مجید رستمی قلعه لانی - مربی گروه معماری دانشگاه رازی کرمانشاه

الهام بختیاری منش - استادیار گروه معماری دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

این پژوهش بر آن است که تاثیر نسبی سیر تحول سبک زندگی ساکنین ایران زمین را بر معنای یکی از مهم ترین مکان های ایجاد شده توسط آنها یعنی چهار طاقی بررسی کند. به این ترتیب سوال این است که ؛ سیر تحول در سبک زندگی ایرانیان پیش از اسلام، چگونه بر کالبد و به تبع معنای چهارطاقی به عنوان مکان ستایش آتش تاثیر گذاشته است هدف از پیگیری این موضوع اول آن است که مصداقی در تایید هر چه بیشتر تناظر نسبی میان شیوه ی زندگی و شکل کالبد معماری به خصوص در نحوه ی ارتباط درون و بیرون اثر معماری ارائه گردد و دوم راه تعمیق در علت های احتمالی تحول شکلی بنایی همچون چهارطاقی گشوده شود. روش پژوهش، ترکیبی از روش تفسیری- تاریخی، مورد پژوهی و در نهایت استدلال منطقی است. با بررسی انجام شده مشخص می گردد در زمان هایی که زندگی ایرانیان بیشتر به طبیعت وابسته بوده، مکانی طبیعی کاملا باز، بدون دیوار و سقف، قرار گرفته در ارتفاع برای ستایش آتش انتخاب می شده است. حتی زمانی هم که نیاز به ساخت مکانی به این منظور بوده، کالبد چهارطاقی با گشایش به چهار سو بر پا شده که ارتباطی افقی میان درون و بیرونش برقرار است. چنین بنایی، که گونه ی اصلی و تغییر ناپافته ی چهارطاقی است، انسان مقیم در درونش را در ارتباط نزدیکی با منظر پیرامون و عناصر طبیعی قرار می داده است. در مقابل در زمان هایی که شیوه ی زندگی در ایران زمین کمتر وابسته به طبیعت بوده، تجارت و شهرنشینی غالب گشته و یا خوانش دین انحصاری تر شده است، کالبد چهارطاقی به تناسب بسته تر شده و زمینه را برای خلوت کردن انسان در درون و بریده شدن از عالم واقع یا مکان طبیعی فراهم نموده است.

کلمات کلیدی:

سبک زندگی، ساکنین ایران، پیش از اسلام، چهارطاقی، درون، بیرون، مکان طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021260>

